

rit, qua & fidem liberare, & mei in TE amoris, quem
nulla fata violabant, noua argumenta producere, TIBI-
que CANDIDATE DOCTISSIME, aut quem titulum
ego pluris facio, TIBI AMICE, summos in medicina ho-
nores, qui TVIS meritis iam parantur, gratulari, haec-
que bona verba scribere possum. Vix certe grata praete-
riti anni memoria mihi incidit, quin TVI recorder & TVAM
suauem familiaritatem, nostrasque frequentes, & illas sae-
pe de non leui argumento contentiones, in mentem reuo-
cem, quas nunquam fere sine insigni animi serenitate ince-
ptas, nec sine multa amicitiae accessione finitas memini. Il-
lum inprimis diem adhuc grauem sentio, quo me consue-
tudinem nostram interrumpere, conuentus amicorum com-
muniu turbare, & a Vobis, quo animo boni superi sci-
unt, discedere oporteret, quorum reminiscencia, si non
mihi causa morbi fuit, non parum tamen aegritudinis & tri-
stitiae excitauit. Velim ergo iudices, quo desiderio illum
nuntium exspectauerim, qui de TVA valetudine, TVAque
fortuna referret, & qui diligentiam compensatam, hono-
res digne collatos, Amicum DOCTOREM nunciaret. Cre-
de mihi postquam TVAS litteras aperuissem, me tanta
laetitia fuisse adfectum, vt animo meditarer, honorificum
esse & nostra amicitia dignum, TVIS laudibus integras
chartas destinare, & aliquod argumentum euoluere, quod
mihi nec vile, nec adeo tritum videbatur. Enimuero anim-
aduerti simul, TE quam primum esse conscensurum cathe-
dram; mihi que ideo verendum, ne seua fiat gratulatio mea.
Multa itaque oratione & elogiis, quibus esses exornandus,
plane postpositis, illud tantum curo, vt de constanti & since-
ro meo in TE adfectu iterum iterumque certior reddaris,
verequae credas, me TE amare, & vehementer de TVO mu-